

عنوان مقاله:

بررسی معماری خیابانی به عنوان بخشی از منظر شهری

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نسترن حیدریپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، کرمانشاه، ایران

محمدحسین ازلی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران سازه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

گونه شناسی معماری ایران و تحقیق در شناخت هویت و ارزش های اصیل معماری، امری بس مهم و زمینه ساز انتقال تجربه های گذشتگان به آینده است. جداره ی خیابان در واقع سیمای فضاهای جمعی و حاوی ارزش های فرهنگی و محیطی جامعه است که در دوران های مختلف شکل گرفته و به عنوان شناسنامه ی یک جامعه حاوی میراث فرهنگی آن به شمار می رود. فضای شهری چیزی نیست جز فضای زندگی روزمره شهروندان که هرروز به صورت آگاهانه یا ناآگاهانه درطول راه از منزل تا محل کار ادراک می شود در این میان اولین فضایی که انسان در زندگی خارج از منزل با آن مواجه می شود خیابان است که تعاملات اجتماعی و جنب و جوش شهری در آن به حداکثر کمی و کیفی خود رسیده، ذهن شهروندان را انباشته از خاطرات جمعی و ذهنیت های مشترک راجع به نوع و چگونگی حیات مدنی می گرداند. معماری خیابانی و طراحی نما در فرایند طراحی معماری بنا همواره از اهمیت بنیادین برخوردار بوده و این روال با کمترین نوسان تا ده ه های اخیر در هنر معماری تداوم یافته است. نما سطحی از ساختمان است که به دلیل قرار گرفتن در معرض دید، بیشترین اطلاعات را در مورد حجم ساختمان ارایه می دهد و نشان دهنده معماری خیابان است. عناصر اصلی کالبد خیابان را خط آسمان و جداره تشکیل می دهد که در این میان خط آسمان دارای اهمیت بیشتری است و عناصر طراحی در جداره، شامل زمینه، ریتم، همردیفی، تداوم، معماری خیابانی، تناسبات، پیچ، نبش و نشانه می باشد. روش تحقیق در این مقاله بصورت تحلیلی-توصیفی و یا استفاده از اسناد ومدارک کتابخانه ای صورت گرفته است. در ادامه بررسی تاثیر ضوابط و مقررات شهری در شکل گیری نماهای شهری و معماری خیابانی و همچنین عوامل موثر بر شکل گیری نمای ساختمان و ایجاد منظر شهری مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری، منظر شهری، معماری خیابان، نمای ساختمان، خط آسمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775611>

